

Dr. Jos. Lovrenčič.

Potica.

Jaz sem bolan,
zaspan ves dan;
še roka je lena,
in jed mi nobena
več ne diši.

So mamica rekli,
da bodo mi spekli
potico sladkó. —

So atek molčali,
potem pa dejali:
„In ko bo pečena,
ti jaz jo pokažem
in ti jo namažem
z leskovim oljem
in brezovo mastjó!“

Hihi — —,
kdo še táko potico dobi?

Ksaver Meško.

Jesenska slika.

Gozd rumenolisti drhti,
ribnik ob njem se ne gane.
Megla nad gozdom in vodo visi,
mrzlo, nevzdržno iz nje prši ...
Kaplja hladna v srce mi kane:

Srce, ta gozd, ki umira — si ti,
ribnik mirni pa svet se mi zdi.
Čas na tebe trohnenje rosi,
svet, ko ti gineš, brezbrizen ostane.

